

- » Σὲ ἡσπαζόμενην, πλόκαμε, εἰς κεφαλὴν φιλιτάτην.
- » Καὶ τώρα, φεῦ! ἡ κεφαλὴ ἡ πάλαυ μυροβόλος,
- » Γυμνὴ πλοκάμων σήπεται εἰς κλίνην πανουστάτην.
- » Γυμνὴ πλοκάμων; μὲ κενὸν κ' ἐκθαμβωμένον ὄμμα,
- » Κρανίον κεῖται παγερὸν εἰς ζοφερὰ ἐδάφη,
- » Μὲ σεσειρῶς μειδιάμα καὶ εἶρον εἰς τὸ στόμα . . .
- » Ἄ, εἶν' οἱ τάφοι βάρβαροι τοῦ κάλλους πλαστογράφοι!
- » Κ' ἐκεῖναι αἱ ἐπιστολαί, τὸ ἄρωμα τὸ πρῶτον
- » Εἶσέτε δὲν διατρυροῦν τῆς τεθνηκυίας νέας;
- » Περιστέραι κατάλευκοι καὶ ἄγγελοι ἐρώτων
- » Κλονία πόσα μ' ἔφερον ἐρωτικῆς ἐλαίας!
- » Ἐπιστολαὶ ταλαίπωροι, ταλαίπωροι νεκράί μου!
- » Νεκράί καὶ εἰς τὴν μνήμην μου καὶ εἰς τὰ ὀστέα μου;
- » Εἰς σύρτην μετὰ θλίψεως ἐγκλείεσθε ἡρέμοι,
- » Κ' ἔχετε ἐπιτύμβιον τὴν λήθην . . . τ' ὄνομά μου.
- » Καθὼς εἰς ὕδατα νεκρὰ, σηπώμενα καὶ μαῦρα
- » Ἄντανεκλάται φῶς γλυκὺ περικιλῶς ἀστέρος,
- » Κ' εἰς τὴν νεκρὰν καρδίαν μου ἀγάπης πνέει αὔρα,
- » Καὶ τὴν φωτίζει ὡς ἀκτίς τοῦ παρελθόντος Ἑρωτος!
- » ὦ πόσον τῶν ἐπιστολῶν μὲ συγκινεῖ ἡ θεά.
- » Θαρρῶ ἐκ νέου μὲ καλεῖ ἡ μουσικὴ φωνὴ τῆς,
- » Θαρρῶ πῶς δὲν ἀπέθανεν ἡ τεθνηκυία νέας,
- » Κ' ἔφηθος πάλιν γίνεται ὁ σύννοος ἐρημίτης . . .
- » Ναί· μίαν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῆς ἄς ἴδω μόνον.
- » Τίς εἶπε πῶς τῆς κρύας γῆς τὴν θάλλει ἡ ἀγκάλη;
- » Εἶσέτε ζῆ, ἡ σύντροφος τῶν νεαρῶν μου χρόνων!
- » Μὴ τώρα ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ μοὶ ἀπεστάλη;
- » Μὴ πάλιν εἰς τὰς πρώτας μου ἐπέστρεψα ἡμέρας;
- » Ἄς ἀναγνώσω « φίλε μου· νὰ ἔλθης τὸ ἑσπέρας·
- » Πῶς τόσον ἄπειρον καιρὸν δὲν ἤλθης νὰ μὲ εὔρης;
- » Ἠξέυρεις ὅτι ἀπὸ γῆς δὲν σ' εἶδα, τὸ ἡξέυρεις; . . .
- » Ἐλθέ εἰς τοῦ μετώπου μου τὴν ἄκραν νὰ φιλήσῃς
- » Τοὺς μαλακοὺς βοστρύχους μου . . . μὴ πάλιν μοὶ ἀργήσῃς.
- » ὦ τὴν γλυκεῖαν πρόσκλησιν· καὶ ὅμως ὁ ἀγνώμων,